

голѣма църква въ Плиска и започналъ още 7 главни църкви въ разни мѣста на царството.

Четири години отъ 866 до 870 г. католицитѣ работили въ България. Тѣ докръщавали онѣзи села и колиби, които не били кръстени, учили народа на християнски закони и служили въ църквата по латински езикъ, който народътъ не разбиралъ тъй, както не разбиралъ и гръцкия.

Голѣма свада между цариградския патриархъ и римския папа за България. — Презъ това време, докато католишкитѣ владици и свещеници били въ България, гърцитѣ много завиждали, ядосвали се и питали, какво търсятъ католицитѣ въ съседната на Византия държава. България е покръстена отъ Цариградъ и се пада тя да бжде приятелка на гърцитѣ. Презъ 887 г. патриархъ Фотий свикалъ въ Цариградъ съборъ отъ владици и патриарси изъ Мала Азия, Иерусалимъ, Антиохия и Александрия. Той запиталъ съборянитѣ, иматъ ли право папскитѣ владици и свещеници да стоятъ въ България? Съборянитѣ казали, че нѣматъ такова право: католишкитѣ владици и свещеници трѣбва да си отидатъ, отдето сж дошли.

Като се научилъ за това, папата пъкъ свикалъ въ Римъ католишки съборъ, осждилъ Фотия и гръцкия съборъ, за дето е решилъ да се изпждятъ католицитѣ изъ България.

Така цариградскиятъ патриархъ и римскиятъ папа здраво се свадили, кой трѣбва да има България. Нѣколко събора станали въ Цариградъ и нѣколко въ Римъ. Всѣки искалъ за себе си България, карали се, заканвали се единъ на другъ, проклинали се и всички искали отъ Бориса да земе